

دکتر غلامعلی افروز

دانش آموزان "آهسته گام" معلم و

بدون تردید شرایط عاطفی و انگیزشی کودکان در برانگیختگی روانی، ارائه پاسخ‌های مناسب به حرکت‌های محیطی، قدرت یادگیری، سازش یافتنگی فردی و مهارت‌های اجتماعی آنان بیشترین تأثیر را دارد.

زمانی که کودکان و نوجوانان از یک نگرش مثبت و خوشایند نسبت به پدیده‌های گوناگون، الگوهای رفتاری و محیط خانه و مدرسه برخوردار باشند، با بالاترین تیروی انگیزشی، بیشترین و ثمر بخش ترین تلاش را از خود نشان می‌دهند. این مسأله در مورد کودکان و نوجوانان آهسته گام دارای اهمیت بیشتری است. بهیان روشنتر، معقول‌ترین شرایط برای ارزیابی

در بخش دوم این مقاله با ویژگیهای شناختی دانش آموزان "آهسته گام" آشنا شدیم. اینک به بیان ویژگیهای عاطفی کودکان و نوجوانان "آهسته گام" می‌پردازیم.

ویژگیهای عاطفی کودکان و نوجوانان "آهسته گام"

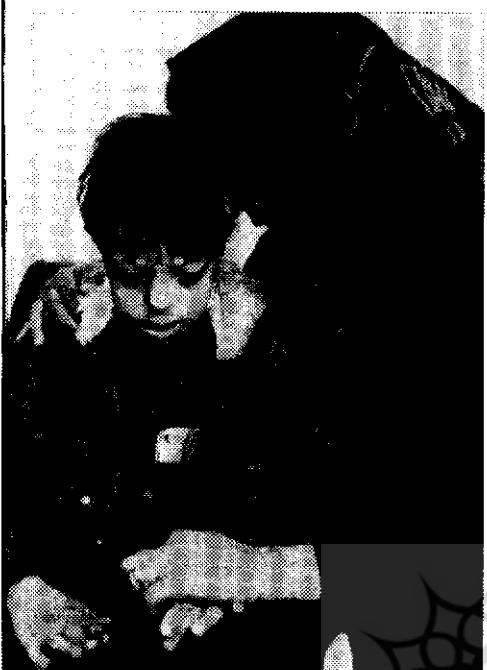
کودکان و نوجوانان آهسته گام نه تنها همانند دیگر همسالان خود نیازمند محبت و توجهات عاطفی و رضامندی روانی هستند، بلکه از ویژگیهای قابل توجه عاطفی و روانی برخوردارند.

آزمونگر بصیر و توانمند است. در این قسمت سعی می شود به لحاظ اهمیت فوق العاده بهداشت روانی و نمو مطلوب هیجانها و احساسات، به برخی از ویژگیها و نیازهای عاطفی کودکان و نوجوانان آهسته گام، که در فرایند تحول شناختی و نیل به قابلیت های فردی و اجتماعی ایشان بسیار مهم و تعین کننده است، اشاره گردد.

۱) تکوین بازخوردها و نگرشها:
 بدون شک چگونگی نظام شکل گیری بازخوردها و نگرشهای کودکان و نوجوانان نسبت به پدیده های مختلف، در آمادگی و تمایل و یا عدم آمادگی واکره ایشان برای نشان دادن پاسخ یا رفتار مناسب در شرایط و موقعیت های گوناگون، نقش اساسی دارد. نگرشها و باورها که بستر پدیده ای رفتارهای خودآمیزه ای است از تجارب شناختی و احساسات خوشایند و ناخوشایند حاصل از آن در تعامل فرد با محیط و دیگران. زمانی که کودکان و نوجوانان از نگرشی مثبت، پویا و خوشایند نسبت به مدرسه و درس و معلم برخوردار هستند، بیشترین تلاش را برای کسب تجارب موفقیت آمیز نشان می دهند. اما به عکس، هنگامی که کودکان نسبت به مدرسه و فرایند یادگیری و بخصوص شخصیت معلم، به عنوان یک الگوی بزرگسال، نگرشی مثبت نداشته باشند، عموماً با بی رغبتی روانه مدرسه شده، با بی حوصلگی و بی تفاوتی در کلاس حضور می یابند و اشتیاقی برای یادگیری مطالب درسی از خود بروز نمی هند. بالطبع تیجه حاصل از مدرسه رفتن در چنین شرایط روانی چندان مطلوب نخواهد بود.

رفتارهای هوشمندانه کودکان و سنجش بهره هوشی ایشان هنگامی است که آنها از برانگیختگی روانی قابل ملاحظه ای برخوردار هستند و آماده اند که بالاترین توان به سوالات و محركهای ارائه شده پاسخ دهند.

بدیهی است که چنین شرایطی برای اکثر قریب به اتفاق کودکان آهسته گام، به هنگام شرکت در آزمونهای هوشی فراهم نیست. از این رو "پدیده هوش" در کودکان آهسته گام، برخلاف کودکانی که از نظر هوشی در مرتبه ای بالاتر از حد میانگین قرار دارند و بهویژه کودکان تیز هوش که عموماً از انگیزه های روانی بیشتری برخوردار هستند، اساساً به صورت امری سیال و پرنوسان مطرح است، چرا که نحوه نگرش ایشان به موقعیت یا شرایطی به نام "آزمون هوش" و چگونگی قوت انگیزه تلاش در آنان، مؤثرترین عوامل در متابولر شدن توان بالقوه و ظرفیت هوشی واقعی آنهاست. به همین دلیل کارشناسان و مجریان آزمونهای هوشی می باشند با بصیرت کافی به این عامل مهم و تعیین کننده توجه داشته باشند، زیرا بهترین و معقول ترین نتایج حاصل از آزمونهای هوشی، تیجه یا نتایج ای است که بیانگر کمترین فاصله میان توان بالقوه^۱ و توان بالفعل^۲ آزمودنی باشد؛ و این تیجه زمانی بددست می آید که آزمودنی در سلامت جسمی، حسی و روانی کامل به سر برد و از نگرشی مثبت و خوشایند نسبت به فرایند آزمون و از بالاترین انگیزه تلاش برای به فعلیت رساندن توانایی ها و قابلیت های نهفته خود برخوردار باشد. مسلم است که در این ارتباط، یعنی فراهم شدن مطلوب ترین شرایط فردی برای امر آزمونگری، بیشترین نقش بر عهده مردم فهیم و

متأسفانه در صد معتبرانه از کودکان و نوجوانان آهسته گام به دلایل عدیده، از جمله: انتظارات فوق العاده والدین و اطراحیان، ناتوانی در رقابت با همسالان، فراوانی تجارت ناموفق در حسن انجام امور شخصی و پاسخ به محركهای محیطی، تهدیدها و تحقره‌های مستقیم و غیرمستقیم دیگران، آزردگی‌های عاطفی و تبیه‌های احتمالی جسمی و روانی و ناکامیهای مکرر در فعالیت‌های درسی و روابط‌های تحصیلی؛ نگرشی مثبت و خوشایند نسبت به مدرسه و فعالیتهای ذهنی، یادگیریهای کلامی و آزمونهای آموزشگاهی ندارند. بتایرین از جمله مهمترین و حساسترین وظایف و رسالت‌های اولیاء و مریبان، روان‌شناسان و مشاوران خانواده و مدرسه، تلاش در جهت تغییرات شناختی و ایجاد و تقویت نگرشهای مثبت و خوشایند در این قبیل کودکان، نسبت به پدیده‌های مختلف، به ویژه فرآگیری مهارتهای کاربردی و پذیرش مسؤولیت‌های اجتماعی، از طریق فراهم کردن فرصت‌های موفقیت‌آمیز در حل مسائل، بهره‌مندی از تجارت خوشایند در فعالیت‌ها و تلاشهای روزمره، تشویق‌ها و ترغیب‌ها، تقویت اعتماد به نفس و احساس خود ارزشمندی ایشان است.

فعالیت رسانیدن ظرفیت‌های ذهنی و قابلیت‌های شخصی است. فراهم شدن فضای مطلوب خانوادگی، غنی بودن محركهای محیطی، اتخاذ مناسب‌ترین و مسُثرترین شیوه‌های تربیتی، ایجاد آمادگی‌های ذهنی و انجام تغییرات مثبت شناختی، تقویت رفتارهای سازش یافته و اراثه پاسخ‌های قابل قبول، اجتناب از تهدید، تحقیر و تبیه و تأیید و تشویق مستمر تلاشهای کودکان و نوجوانان، از کارآمدترین عوامل ایجاد تحول و تقویت انگیزه است.

از آنجاکه کودکان و نوجوانان آهسته گام عمده‌تاً بنا به دلایلی که به برخی از آنها اشاره شد، دچار ضعف قابل توجه انگیزشی هستند، در تعلیم و تربیت و توان بخشی این کودکان می‌باشد پیش از هر چیز دیگر به این امر مهم

لازم است هر رفتار و حرکت هدفمند، کشش‌های درونی و برانگیختگی عاطفی است، و رفتارهای متعالی در سایه انجیزه‌های والا پذیدار می‌شود. لذا برخورداری از نگرش مثبت نسبت به حیات فردی و اجتماعی، مقدمه ضروری برای رویش جوانه‌های تلاش و به

و سودبخش اجتماعی، محرومیت از دریافت تشویق‌ها و تأییدهای الگوهای بزرگسال، تبیه‌های احتمالی و دهها عامل بازدارنده دیگر، مانع قوت اعتماد به نفس و جرأت ابتکار عمل در این قبیل کودکان می‌شود.

توجه کرد. چرا که ظرفیت واقعی ذهنی و رفتار هوشمندانه قابل انتظار از ایشان، فقط زمانی می‌تواند متبلور گردد که این کودکان از بیشترین آمادگی روانی و بالاترین انگیزه برخوردار باشند. بدینه است که کانون شاد خانواده، کلاس درس پرنشاط، بهره‌گیری از وسائل سمعی و بصری، رایانه‌های آموزشی، هنرهای نمایشی، بازی و حرکات ورزشی منظم و گروهی، از عوامل مهم در برانگیختگی روانی است.

۳) اعتماد به نفس:

قوت اعتماد به نفس کودکان و نوجوانان در گرو فراوانی تجارت موفقیت‌آمیز آنها در خانه و مدرسه، معاشرت ثمربخش با همسالان، واکنش‌های تشویق آمیز اطرافیان، تأیید و تکریم مستمر شخصیت ایشان توسط الگوهای مطلوب بزرگسال، همانند اولیاء و مریبان است. بدون شک ناکامیهای مکرر کودکان و نوجوانان آهسته‌گام در موقعیت‌های گوناگون، عدم توفیق لازم در برخورداری از روابط متقابل

۵) محبت پذیری:

اصلوً همه انسانها به طور فطری تشویق‌پذیر و طالب محبت هستند. لذا از اساسی‌ترین نیازهای انسان، محبت پذیری است. انسان در هر مرحله از رشد و تحول

شخصیت عمیقاً به توجه، تأیید، محبت و حمایت دیگران نیاز دارد.^۲

این نیاز به خاطر ویژگیهای خاص شناختی و عاطفی کودکان آهسته‌گام، صفاتی درون و بسی پیرایگی بیرون، سادگی و یکرنگی و صمیمیت ایشان، فوق العاده قابل توجه است.

کودکان آهسته‌گام، از مصاديق مستضعفان ذاتی و بهشتیان روی زمین‌اند و با چشم انداز معمصوم، اما پرسخن خویش، در انتظار رفتار محبت‌آمیز و کلام شیرین و دلنشیان اولیاء و مریبان و دوستداران خود هستند.

۶) دامنه توجه :

دقت و توجه از کنش‌های عاطفی - شناختی است و عوامل گوناگونی در مطلوب بودن دامنه توجه کودکان و نوجوانان دخیل است. در کنار عواملی همچون: رشد و تحول، بهره‌هشی، تازگی، تنوع، تناسب، قوت و جذابیت محركهای محیطی و پیامهای سمعی و بصری؛ نیازهای درونی و انگیزه‌های فردی بیشترین نقش را در میزان و اندازه دامنه توجه دارد. محدودیت ظرفیت هوشی و فقرانگیزشی کودکان و نوجوانان آهسته‌گام، دو عامل مهم در کوتاهی دامنه توجه ایشان است.

«وجه» از بدیهی ترین عوامل مؤثر در

یادگیری است . بنابراین مهم ترین رسالت مربیان این قبیل کودکان تنظیم برنامه ها و ساعتی درسی مناسب با دامنه توجه ایشان ، اجتناب از خستگی های ذهنی ، پرجاذبه نمودن محتوای برنامه های آموزشی و شیوه های انتقال پیام است . همچنین باید توجه داشت که دانش آموزان آهسته گام عمدتاً سریع التحریک هستند و در برابر حرکت های اضافی ، زود برانگیخته شده ، دچار حواس پرتی می شوند . لذا کلاس درس این قبیل کودکان و نوجوانان می بایست کاملاً ساده باشد تا زمینه توجه به محرك اصلی بیشتر فراهم شود .

اجتماعی ، از اهمیت فوق العاده ای برخوردار است . از این رو شایسته است که اولیاء و مربیان بزرگوار همواره التفات خاصی نسبت به این امر مهم داشته باشند .

پی نوشتها :

1- POTENTIAL

2- PERFORMANCE

۳- متعالی ترین جلوه های این نیاز ، جلب توجه حضور حق و محبوب شدن در نظر خالق سبحان است ، بدان گونه که مولای متقيان علی عليه السلام می فرماید :

الله كفى بي عزاً ان تكون لي ربي و كفى بي فخرأً ان اكون لك عبداً . انت كما احبت ، فاجعلنى كما تحب . (نهج البلاغة)

(۷) علاقه به بازی :

همه کودکان بازی را دوست دارند . بازی یک فعالیت پرنشاط و بعد از تکاليف موظف است . در این میان کودکان و نوجوانان آهسته گام عمدتاً به دلایل مختلف از جمله احساس گریز از کلاسها و برنامه های درسی و فعالیت های جدی که معمولاً منجر به ارزیابی و نقادی می شود ، شیفتگی خاصی نسبت به بازی از خود نشان می دهند و بیشترین توان و انرژی خویش را در حال بازی به نمایش می گذارند ، ضمن آنکه در بازی های گروهی غالباً ترجیح می دهند با کودکان کوچکتر از خودشان بازی کنند ، اما بازی همراه با اعضای خانواره و معلم و همکلاسیها را فوق العاده دوست می دارند .

توجه به این ویژگی خاص ، استفاده مطلوب از موقعیت ها و فرصت های خوشایند بازی برای انتقال پیامهای آموزشی ، به صورت مستقیم و غیرمستقیم ، به شیوه کلامی یا غیر کلامی و گسترش کنیش های شناختی ، توسعه مهارت های حرکتی و تعیین مسؤولیت پذیری